

264

ZARZĄDZENIE PREZESA CENTRALNEGO URZĘDU JAKOŚCI I MIAR

z dnia 14 sierpnia 1968 r.

w sprawie upoważnienia Polskiego Rejestru Statków w Gdańsku do legalizacji chronometrów okrętowych.

Na podstawie art. 14 pkt 1 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o miarach i narzędziach pomiarowych (Dz. U. Nr 23, poz. 148) zarządza się, co następuje:

§ 1. Upoważnia się Polski Rejestr Statków — Stację Badań w Gdańsku-Wrzeszczu, zwany dalej „Polskim Rejestrem Statków”, do legalizacji chronometrów okrętowych wymienionych pod lp. 20 wykazu narzędzi pomiarowych podlegających obowiązkowi legalizacji, stanowiącego załącznik nr 1 do zarządzenia Prezesa Centralnego Urzędu Jakości i Miar z dnia 5 października 1966 r. w sprawie określenia narzędzi pomiarowych podlegających obowiązkowi legalizacji oraz warunków zgłaszania tych narzędzi do legalizacji (Monitor Polski z 1966 r. Nr 58, poz. 282 i z 1967 r. Nr 28, poz. 133).

§ 2. Upoważnienie dotyczy narzędzi pomiarowych, o których mowa w § 1, stosowanych na statkach morskich.

§ 3. Polski Rejestr Statków dokonywać będzie legalizacji chronometrów okrętowych w zakresie wynikającym z upoważnienia, w trybie i na zasadach określonych ustawą z dnia 17 czerwca 1966 r. o miarach i narzędziach pomiarowych (Dz. U. Nr 23, poz. 148) i wydanymi na jej podstawie przepisami.

§ 4. Od decyzji Polskiego Rejestru Statków w sprawach związanych z legalizacją chronometrów okrętowych przysługuje odwołanie do Centralnego Urzędu Jakości i Miar.

§ 5. Nadzór i kontrolę nad czynnościami legalizacyjnymi Polskiego Rejestru Statków sprawuje Centralny Urząd Jakości i Miar.

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.
Prezes Centralnego Urzędu Jakości i Miar: *Z. Ostrowski*

265

ZARZĄDZENIE PREZESA URZĘDU PATENTOWEGO POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

z dnia 20 sierpnia 1968 r.

w sprawie pierwszeństwa do uzyskania patentu na wynalazek albo rejestracji wzoru użytkowego, wzoru zdobniczego lub znaku towarowego w razie wystawienia wynalazku lub wzoru na XXII Targach Krajowych — Jesień 1968 w Poznaniu w roku 1968 albo zamieszczenia znaku towarowego na towarze wystawionym na tych targach w roku 1968.

Na podstawie art. 27 i 82 ustawy z dnia 31 maja 1962 r. Prawo wynalazcze (Dz. U. Nr 33, poz. 156), art. 18 ustawy z dnia 28 marca 1963 r. o znakach towarowych (Dz. U. Nr 14, poz. 73), § 11 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 stycznia 1963 r. w sprawie ochrony wzorów zdobniczych (Dz. U. Nr 8, poz. 45) oraz § 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 22 maja 1963 r. w sprawie pierwszeństwa do uzyskania patentu na wynalazek albo rejestracji wzoru użytkowego, wzoru zdobniczego lub znaku towarowego w przypadkach wystawienia wynalazku i wzoru na wystawie publicznej w Polsce lub za granicą albo zamieszczenia znaku towarowego na towarze wystawionym na takiej wystawie (Dz. U. Nr 23, poz. 133), zwanego dalej „rozporządzeniem”, zarządza się, co następuje:

§ 1. Wystawienie wynalazku, wzoru użytkowego lub wzoru zdobniczego albo zamieszczenie znaku towarowego na towarze wystawionym na XXII Targach Krajowych — Je-

sień 1968 r., odbywających się w czasie od dnia 15 września 1968 r. do dnia 22 września 1968 r. w Poznaniu w Polsce, daje prawo do uzyskania w Urzędzie Patentowym Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej patentu na wynalazek, rejestracji wzoru użytkowego lub zdobniczego z pierwszeństwem według daty ich wystawienia na wspomnianych targach w wymienionym wyżej okresie czasu albo do uzyskania rejestracji znaku towarowego z pierwszeństwem według daty wystawienia na tychże targach i w tymże okresie czasu towarów, na których został umieszczony znak towarowy.

§ 2. Przyznanie pierwszeństwa w wypadkach, o których mowa w § 1, następuje z zachowaniem warunków określonych w rozporządzeniu.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.
Prezes Urzędu Patentowego Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej: *Z. Nowakowski*

266

ZARZĄDZENIE PREZESA WYŻSZEGO URZĘDU GÓRNICZEGO

z dnia 15 sierpnia 1968 r.

w sprawie zasad sporządzania oraz trybu zatwierdzania planów ruchu dla robót górniczych i wierceń studziennych objętych pracami geologicznymi, do których mają odpowiednie zastosowanie przepisy prawa górniczego.

Na podstawie art. 78 ust. 5 dekretu z dnia 6 maja 1953 r. — Prawo górnicze (Dz. U. z 1961 r. Nr 23, poz. 113) w związku z art. 2 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 16 listopada 1960 r. o prawie geologicznym (Dz. U. Nr 52, poz. 303) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1.

Zasady sporządzania planu ruchu.

§ 1. Zarządzenie określa zasady sporządzania oraz tryb zatwierdzania planów ruchu dla wykonywania:

- 1) robót górniczych:
 - a) otworów wiertniczych,
 - b) prac geofizycznych metodą sejsmiczną i z zakresu geofizyki wiertniczej,
 - c) innych robót poszukiwawczo-rozpoznawczych prowadzonych z powierzchni metodą wyrobisk górniczych (rowy, szurfy, szybiki itp.) oraz
- 2) wierceń studziennych, objętych pracami geologicznymi, do których stosuje się odpowiednio przepisy prawa górniczego zgodnie z art. 2 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 16 listopada 1960 r. o prawie geologicznym (Dz. U. Nr 52, poz. 303).

§ 2. 1. Plan ruchu sporządza przedsiębiorstwo prowadzące prace geologiczne obejmujące roboty górnicze lub wiercenia studzienne, zwane w dalszych przepisach zarządzenia „przedsiębiorstwem”.

2. Przedsiębiorstwa wykonujące prace z zakresu geofizyki wiertniczej sporządzają w uzgodnieniu z przedsiębiorstwem wykonującym otwory wiertnicze lub wiercenia studzienne części planu ruchu dotyczące danych prac.

§ 3. 1. Plan ruchu powinien zawierać zasadnicze dane dotyczące działalności przedsiębiorstwa oraz dane dotyczące realizacji projektów badań geologicznych.

2. Przez użyte w zarządzeniu określenie „projekt badań geologicznych” należy rozumieć również program badań geologicznych w wypadkach, w których według obowiązujących przepisów nie jest wymagane sporządzanie projektu badań geologicznych.

§ 4. Plan ruchu składa się z dwóch części:

- 1) części podstawowej — zawierającej zasadnicze dane dotyczące ruchu przedsiębiorstwa, nie wymagające regularnych zmian, oraz
- 2) części szczegółowej — zawierającej dane określające zasady i sposób prowadzenia robót górniczych lub wierceń studziennych objętych projektem badań geologicznych albo poszczególnych robót górniczych lub wierceń studziennych tego samego rodzaju (jednorodnych) — dla realizacji projektu badań geologicznych.

§ 5. Szczegółowe przepisy sporządzania planu ruchu dla robót górniczych i wierceń studziennych objętych pracami geologicznymi, do których mają odpowiednie zastosowanie przepisy prawa górniczego, są zawarte w odrębnej broszurze, wydanej przez Wyższy Urząd Górniczy.

§ 6. 1. Sporządzenie planu ruchu polega na opracowaniu danych według przepisów, o których mowa w § 5.

2. Poszczególne części planu ruchu (§ 4) powinny tworzyć odrębną całość.

3. Poszczególne rozdziały części podstawowej planu ruchu powinny zawierać karty tytułowe, a każdy rozdział powinien być zszyty i powinien stanowić odrębną całość.

§ 7. Planem ruchu powinny być objęte tylko te zagadnienia, które występują lub mogą występować w przedsiębiorstwie w związku z realizacją projektów badań geologicznych.

§ 8. W razie prowadzenia robót (§ 1) objętych planem ruchu na terenie obszarów górniczych plan ruchu powinien uwzględnić współzależności zachodzące pomiędzy tymi robotami a prowadzoną lub planowaną eksploatacją złoża kopaliny, dla której utworzono obszar górniczy.

§ 9. 1. Zmiany lub uzupełnienia części podstawowej planu ruchu (dodatki do planu ruchu) powinny być sporządzane w formie nowej redakcji rozdziału bądź rozdziałów.

2. Zmiany lub uzupełnienia w poszczególnych częściach planu ruchu (§ 4), jeżeli pociągają za sobą zmianę drugiej części planu ruchu, powinny być dokonywane również w tej drugiej części.

§ 10. Poprawki w planie ruchu mogą być dokonywane na podstawie pisemnej decyzji kierownika ruchu zakładu realizującego projekt badań geologicznych, w granicach upoważnienia do bieżącego korygowania projektu badań geologicznych, zamieszczonego w decyzji o zatwierdzeniu projektu. W tych wypadkach kierownik ruchu zakładu przesyła niezwłocznie swoją decyzję okręgowemu urzędowi górniczemu do wiadomości, a jej odpis dołącza do planu ruchu.

Rozdział 2.

Tryb zatwierdzania planu ruchu.

§ 11. 1. Plan ruchu (dodatek do planu ruchu) przedstawia do zatwierdzenia okręgowemu urzędowi górniczemu przedsiębiorstwo, które ten plan sporządza (§ 2 ust. 1).

2. W zakresie dotyczącym wykonywania prac geofizyki wiertniczej plan ruchu (dodatek do planu ruchu) przedstawia do zatwierdzenia okręgowemu urzędowi górniczemu przedsiębiorstwo wykonujące otwory wiertnicze.

§ 12. Plan ruchu (dodatek do planu ruchu) zatwierdza okręgowy urząd górniczy właściwy miejscowo dla robót objętych planem ruchu.

§ 13. 1. Plan ruchu (dodatek do planu ruchu) przedstawia się do zatwierdzenia okręgowemu urzędowi górniczemu w 3 egzemplarzach.

2. W wypadkach określonych § 18 ust. 1:

- 1) część podstawową planu ruchu przedstawia się dodatkowo w tylu egzemplarzach, aby wszystkie zainteresowane okręgowe urzędy górnicze otrzymały po jednym egzemplarzu,
- 2) część szczegółową planu ruchu przedstawia się do zatwierdzenia każdemu z zainteresowanych okręgowych urzędów górniczych w 3 egzemplarzach w zakresie robót, które mają być prowadzone na terenie właściwości miejscowej tych urzędów.

§ 14. 1. Część podstawowa planu ruchu powinna być przedstawiona okręgowemu urzędowi górniczemu do zatwierdzenia nie później niż na 30 dni, a część szczegółowa nie później niż na 14 dni przed rozpoczęciem planowanych robót.

2. Decyzja okręgowego urzędu górniczego w sprawie zatwierdzenia planu ruchu powinna być podjęta przed upływem terminów określonych w ust. 1.

§ 15. 1. Zmiany lub uzupełnienia planu ruchu (dodatki do planu ruchu) powinny być przedstawione okręgowemu urzędowi górniczemu do zatwierdzenia wraz z uzasadnieniem nie później niż na 10 dni przed rozpoczęciem planowanych robót.

2. W uzasadnionych wypadkach okręgowy urząd górniczy może wyrazić zgodę na skrócenie terminu określonego w ust. 1.

3. Decyzja okręgowego urzędu górniczego w sprawie zatwierdzenia zmian lub uzupełnień planu ruchu (dodatku do planu ruchu) powinna być podjęta bez nieuzasadnionej zwłoki, nie później jednak niż przed upływem terminu określonego w ust. 1.

§ 16. Zmiany lub uzupełnienia części podstawowej planu ruchu (dodatki do planu ruchu) powinny być przedstawiane do zatwierdzenia okręgowemu urzędowi górniczemu wraz z kartą tytułową zmienianego rozdziału. Na karcie tej okręgowy urząd górniczy umieszcza decyzję dotyczącą zatwierdzenia.

§ 17. Przedstawiany do zatwierdzenia okręgowemu urzędowi górniczemu plan ruchu (dodatek do planu ruchu) powinien być podpisany przez dyrektora przedsiębiorstwa, które przedkłada plan ruchu do zatwierdzenia, oraz przez

kierownika ruchu zakładu realizującego ten plan, a jeżeli przedsiębiorstwo nie wykonuje samodzielnie wszystkich robót objętych planem ruchu, również przez kierownika zakładu wykonującego dane roboty.

§ 18. 1. W razie prowadzenia robót objętych planem ruchu na terenie właściwości miejscowej więcej niż jednego okręgowego urzędu górniczego, plan ruchu (dodatek do planu ruchu) zatwierdzają zainteresowane okręgowe urzędy górnicze w zakresie robót zlokalizowanych na terenie ich właściwości.

2. W wypadkach określonych w ust. 1 część podstawową planu ruchu (dodatek do tej części) przedstawia się do zatwierdzenia okręgowemu urzędowi górniczemu właściwemu miejscowo dla siedziby przedsiębiorstwa. Urząd ten jest urzędem koordynującym zatwierdzenie części podstawowej planu ruchu (dodatku do tej części).

3. Okręgowy urząd górniczy określony w ust. 2 po zatwierdzeniu części podstawowej planu ruchu (dodatku do tej części) przesyła tę część planu ruchu (dodatek do tej części) wszystkim zainteresowanym okręgowym urzędom górniczym.

§ 19. Decyzję w sprawie zatwierdzenia planu ruchu (dodatku do planu ruchu) okręgowy urząd górniczy doręcza dyrektorowi przedsiębiorstwa wraz z dwoma egzemplarzami planu ruchu (dodatku do planu ruchu).

§ 20. 1. Zatwierdzone przez okręgowy urząd górniczy zmiany lub uzupełnienia części podstawowej planu ruchu (dodatki do planu ruchu) powinny być włączone do tej części planu ruchu, z równoczesną wymianą zmienionego rozdziału i z odnotowaniem powyższego na karcie tytułowej rozdziału.

2. Rozdziały części podstawowej planu ruchu, które zostały wymienione w sposób określony w ust. 1, powinny być ponumerowane i odpowiednio ewidencjonowane oraz przechowywane w przedsiębiorstwie przez cały czas trwania ruchu przedsiębiorstwa.

§ 21. W uzasadnionych wypadkach, a w szczególności dotyczących zagrożeń, okręgowy urząd górniczy może w trakcie dokonywania czynności związanych z zatwierdze-

niem planu ruchu (dodatku do planu ruchu) nakazać powołanie biegłych na koszt przedsiębiorstwa przedstawiającego do zatwierdzenia plan ruchu (dodatek do planu ruchu) w celu uzyskania odpowiedniej opinii.

Rozdział 3.

Przepisy przejściowe i końcowe.

22. Jeżeli planem ruchu zakładu górniczego, sporządzanym na podstawie przepisów zarządzenia Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego z dnia 9 września 1967 r. w sprawie zasad sporządzania oraz trybu zatwierdzania planów ruchu zakładów górniczych (Monitor Polski Nr 52, poz. 261), mają być objęte wyrobiska górnicze wykonywane otworami wiertniczymi (eksploatacyjnymi, wielkośrednicowymi, mrożeńiowymi, odwadniającymi, wentylacyjnymi), przy sporządzaniu w tym zakresie tego planu stosuje się odpowiednio szczegółowe przepisy wymienione w § 5.

§ 23. Roboty określone w § 1, rozpoczęte przed dniem wejścia w życie niniejszego zarządzenia na podstawie zatwierdzonych planów ruchu (dodatku do planu ruchu) sporządzonych według dotychczasowych przepisów, powinny być ukończone na podstawie tych planów. Zmiany lub uzupełnienia tych planów (dodatki do planu ruchu) powinny być dokonywane na podstawie dotychczasowych przepisów.

§ 24. Tracą moc dotychczasowe przepisy w sprawach uregulowanych niniejszym zarządzeniem, a w szczególności traci moc zarządzenie nr 29 Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego z dnia 5 października 1957 r. w sprawie zasad sporządzania przez przedsiębiorstwa górnicze planów bezpiecznego prowadzenia robót górniczych i prawidłowej gospodarki złożem oraz trybu ich zatwierdzania (Monitor Polski Nr 85, poz. 515).

§ 25. Zarządzenie wchodzi w życie po upływie dwóch miesięcy od dnia ogłoszenia.

Prezes Wyższego Urzędu Górniczego: *E. Grabowski*

267

PISMO OKÓLNE PRZEWODNICZĄCEGO KOMISJI PLANOWANIA PRZY RADZIE MINISTRÓW I PREZESA GŁÓWNEGO URZĘDU STATYSTYCZNEGO

z dnia 20 sierpnia 1968 r.

w sprawie wykazywania w planach i w sprawozdawczości liczby kobiet korzystających z bezpłatnych urlopów w celu sprawowania opieki nad małymi dziećmi.

W związku z przepisami uchwały nr 158 Rady Ministrów z dnia 24 maja 1968 r. w sprawie bezpłatnych urlopów dla matek pracujących, opiekujących się małymi dziećmi (Monitor Polski Nr 24, poz. 154) wyjaśnia się, co następuje:

1. Stosunek pracy z pracownicami, korzystającymi z urlopu bezpłatnego w celu sprawowania opieki nad małymi dziećmi, zostaje w okresie tego urlopu utrzymany, w związku z czym pracownice te powinny być ujmowane w ewidencji personalnej zakładu pracy.

2. Liczba pracownic korzystających z urlopów bezpłatnych dla sprawowania opieki nad małymi dziećmi nie obciąża przez czas trwania tego urlopu limitu zatrudnienia ustalonego dla zakładu pracy.

3. W bieżącej sprawozdawczości statystycznej, regulowanej przez Główny Urząd Statystyczny, nie należy zaliczać

do liczby zatrudnionych tych kobiet, które korzystają z bezpłatnych urlopów w celu sprawowania opieki nad małymi dziećmi, pomimo że pracownice te są ujmowane w okresie trwania tych urlopów w ewidencji personalnej zakładów pracy. Zasadę tę należy stosować w sprawozdaniach statystycznych, sporządzanych za poszczególne okresy sprawozdawcze (miesiące, kwartały itd.), począwszy od sprawozdań, sporządzanych po dniu 1 lipca 1968 r.

4. Szczegółowy sposób wykazywania w sprawozdawczości statystycznej liczby kobiet, korzystających z bezpłatnych urlopów na zasadzie przepisów cytowanej uchwały, zostanie uregulowany przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w drodze odrębnej instrukcji.

Przewodniczący Komisji Planowania przy Radzie Ministrów:
w z. *T. Gede*
Prezes Głównego Urzędu Statystycznego: *W. Kawalec*